

סנהדרין - בית דין גדול של 71

הודעת דובר הסנהדרין: 0545343545

בס"ד ערב טו באב, תשס"ו

הודעת הסנהדרין בענין קדושת המחנה ומצוות אהבת ה'

פרוץ המלחמה האחרונה בלבנון שהיא כנראה אך מבוא לסדרת מלחמות גדולות מעמידות את צה"ל ואת כל צבאות העולם מול הצורך לעסוק בקדושת המחנה, להישמר מכל דבר רע!

לגיטמציה לענייני זימה בצבא היא ראשית כל תבוסה.

תרבויות שמעוררות חופש מיני בצבא הורסות מראש את סיכוייהן לנצחון. לפיכך לא יגייס שום צבא חיילים הקרובים לענין משכב וזכר וענייני זימה בכלל. אין לגייס נשים לצבא ובוודאי לא לחילות קרביים ולא במסגרות שאינן מיועדות לנשים.

לצערנו, מצעדי הגאווה הפכו לסמל הגשמת זכויות הפרט בחלקים נכבדים של העולם המערבי כביטוי לקדמה ולנאורות. ההפך הוא הנכון!

הסנהדרין מציין כי זכויות האדם שוללות את זכויות הפרט לזימה וכי זכויות האדם נובעות מכבוד האדם שנברא בצלם אלוקים ללא משמוש המינים. "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים ים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם אֱלֹהִים יִבְרָא אוֹתוֹ וזָכַר וְנִקְבָה בְּרָא אוֹתָם" בראשית פרק א, כו וכן "זָכַר וְנִקְבָה בְּרָאָם וַיִּבְרַךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָם בראשית פרק ה, ב

הסנהדרין מזהיר את המין האנושי כולו בפני התפשטות מגפת משכבי זכר שתוצאותיה הוא הרס החברה האנושית. הרס המשפחה, האומה והמדינה. הרס התרבות האנושית כולה. משכב זכר הוא עברה מהותית על מצוות בני נוח שהן מצוות היסוד של כל האנושות שניתנו בברית שבין בורא עולם לבין נוח ובניו כתנאי לכך שלא יהיה מבול. אחת הבסיסיות שבהן היא הימנעות מפגיעה בחוקי העריות. המקורות היהודיים מציינים שזוגות של זכרים שנישאו הם שהביאו למבול זאת יחד עם גילוי עריות, שפיכות דמים ועבודה זרה.

הסנהדרין פונה לכל האומות, הארגונים והדתות השונות להעמיד את כל מי שאמור להתייחס אליהם על הנוק המוחלט לאנושות [מחלת האיידס היא אך ביטוי אחד של הנוק] ולמנוע ככל שהם יכולים מצעדי גאווה ולהפעיל את מלוא סמכותם החוקית, המוסרית והפוליטית כדי לסכל מצעדים או אירועים הבאים לפאר יחסים בין בני זוג מאותו המין.

בוודאי שבארץ ישראל כולה אדמת קודש אין מקום להתיר שום מצעד תועבה שכזה לא בירושלים ולא בעיר אחרת. מצעד גאווה בארץ אשר עיני ה' בה הוא דוגמה לחילול השם לעיני כל האומות ועונשם של היהודים העוסקים בכך ומקדמים מצעדים מן הסוג הזה אין לו כפרה! לא יאבה ה' סלוח לו. התורה מציינת פעמיים כי משכב זכר עונשו הוא החמור ביותר.

הסנהדרין פונה לכנסת, לממשלה, לראשי הערים ולכל מי שיש לו כוח מוסרי, פוליטי ומשפטי להפך כל אפשרות של קיום מצעדי גאווה הן בחקיקה כפגיעה מהותית בכבוד האדם הנובע מצלם אלוקים החקוק בו והן בלימוד והכרה בסכנה המוחלטת של העלמה עם הנורמות הללו המביאה להרס כל מוסד ומסגרת אנושית. גורמים דתיים המנסים לתמרן בין הכוחות הפוליטיים ואינם יוצאים בכל כוחם לסיכול התועבה

עונשם כפול ומכופל כי הם מאותתים על רפיון דעתן והשלמתם עם המצעדים ונותנים בכך הכשר בדיעבד למצעדים.
צבא שבו פשה הונגע הזה אינו יכול לתפקד כצבא. שופטים הנתונים למשכבי זכר אינם יכולים לקיים מערכת משפט, לא אקדמיה ולא כל יצירה אנושית אחרת.

מול האזהרה הזו מבקש הסנהדרין בפנייתו לעם היהודי להציב את הנורמות הבאות כתיקון לכל ענין האהבה.

1. כל יהודי [גם מי שאינו רואה עצמו דתי] יקרא שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד בשוכבו ובקומו לאחר שנטל ידיו ויתכוון למה שהוא אומר.

2. כל בן ובת ישראל יינשאו בקידושין כדת משה וישראל על ידי מי הוסמך לכך על ידי הרבנות יראת השם.

3. כל בני ישראל יצניעו לכת בענינים שבינו לבניה המקודשת שלו, ולא ינהגו קרבה במי שאינה מקודשת לו. כל יהודי ינהג צניעות בלבוש, בדיבור, במאכל ובממון.

4. שמירת סגולת המשפחה וקדושתה היא תנאי לקיומה ותקינותה של החברה והעם היהודי. על בני הזוג להשרות נועם במשפחה. אין להטיל אימה. יש לנהוג כבוד בהורים. האיש יכבד את אשתו בדיבור, בלבוש ובתכשיט וכל מה שמשמחה וכן תנהג אשה בבעלה. יש לקרב את לב הבנים והבנות על ידי הקשבה. יש לקיים אירועים משפחתיים תכופים בצניעות ובכבוד. להסב אל השולחן להנעים בשיחה ובלימוד ולתת לכל אחד מבני המשפחה לבטא עצמו ולכבדו ולאהבו.

5. יש להקדים גיל הנישואין ככל הניתן יחד עם לימוד מקצוע.

6. בנות צנועות לא תעמדנה עצמן בנסיון, לא תתגייסנה לצבא ובוודאי לא לחילות קרביים.